

Millî Kültür Araştırmaları Dergisi (MİKAD) / Cilt 8 - Sayı 2

Sorumlu Yazar: Dr. Öğr. Üyesi Raci Kılavuz, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, rkilavuz@cumhuriyet.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-6330-6029

Atf: Kılavuz, R. (2024). Kamu Diplomasisi Literatürünün Bibliyometrik Analizi: Teorik Çerçeve ve Akademik Eğilimler, Millî Kültür Araştırmaları Dergisi, 8 (2), s. 178-193.

Gönderim ve Kabul Tarihi: 02 Aralık 2024 / 26 Aralık 2024

Araştırma Makalesi

ISSN: 2587-1331

DOI: 10.55774/mikad.1595091

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/mikad>

KAMU DİPLOMASİSİ LİTERATÜRÜNÜN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ: TEORİK ÇERÇEVE VE AKADEMİK EĞİLİMLER

Öz

Küreselleşme, teknolojik dönüşüm ve uluslararası ilişkilerdeki değişimler, kamu diplomasisinin uluslararası ilişkilerdeki rolünü artırmıştır. Kamu diplomasisi, devletlerin yabancı kamuoylarıyla doğrudan etkileşim kurarak politikalarını, değerlerini ve kültürlerini tanıtmaya amacıyla kullanılan stratejik bir iletişim aracıdır. Bu çalışma, kamu diplomasisi literatürünü kapsamlı bir şekilde analiz ederek, bu alandaki araştırma eğilimlerini ve tematik çeşitliliği bibliyometrik analiz yöntemiyle incelemektedir. Web of Science veri tabanında “Public Diplomacy” başlığıyla yer alan toplam 839 makale, başlık, özet, anahtar kelimeler ve referanslar temelinde değerlendirilmiştir. Araştırma kapsamında kullanılan veriler Excel ve VOSviewer yazılımları ile analiz edilerek yıllara, ülkelere ve anahtar kelimelere göre dağılımları görselleştirilmiştir. Analiz sonuçları, kamu diplomasisi literatürünün son on yılda kayda değer bir artış gösterdiğini ve bu artışın özellikle dijitalleşme ve sosyal medya platformlarının kamu diplomasisi üzerindeki etkileriyle ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Literatürün büyük ölçüde ABD, İngiltere ve Çin gibi ülkeler tarafından domine edildiği ve bu ülkelerin kamu diplomasisi çalışmalarında lider konumda olduğu görülmüştür. Anahtar kelime analizi, kamu diplomasisinin disiplinler arası bir alan olduğunu ve dokuz tematik gruba ayrıldığını göstermektedir. Bu temalar arasında dijital bilgi yönetimi, sosyolojik dinamikler, güç stratejileri ve liderlik gibi konular öne çıkmaktadır. Çalışmanın bulguları, kamu diplomasisi literatürünün teorik altyapısını ve metodolojik çeşitliliğini güçlendirmeye yönelik gelecekteki araştırmalara ışık tutmaktadır. Özellikle dijitalleşme, liderlik ve bölgesel dengesizlikler gibi konularda daha fazla empirik çalışmanın yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kamu diplomasisi, Bibliyometrik analiz, Yumuşak güç, Dijital diplomasi, Akademik eğilimler

A BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF PUBLIC DIPLOMACY LITERATURE: THEORETICAL FRAMEWORK AND ACADEMIC TRENDS

Abstract

Globalization, technological transformation, and shifts in international relations have enhanced the role of public diplomacy in global affairs. Public diplomacy is a strategic communication tool used by states to directly engage with foreign audiences to promote their policies, values, and cultures. This study comprehensively analyzes the public diplomacy literature, examining research trends and thematic diversity using bibliometric analysis. A total of 839 articles indexed under the title “Public Diplomacy” in the Web of Science database were evaluated based on their titles, abstracts, keywords, and references. The data utilized in the study were analyzed using Excel and VOSviewer software to visualize their distribution by year, country, and keyword. The findings indicate that public diplomacy literature has grown significantly since the 2000s, with a peak of 91 articles published in 2020. The countries with the highest number of publications are, in order, the United States, the United Kingdom, and China. Literature analysis reveals that public diplomacy studies focus on thematic areas such as soft power, digitalization, social media, international relations, and leadership. However, the underrepresentation of regions such as Africa and Latin America highlights a critical gap in global inclusivity within the literature. This study analyzes general trends in the public diplomacy literature while drawing attention to theoretical and methodological gaps. Regional disparities, the lack of empirical data-driven studies, and the impacts of digitalization are identified as key priorities for future research. Through bibliometric analysis, this research provides a comprehensive evaluation of the public diplomacy literature. In this context, the thematic diversity identified in the literature offers a valuable reference framework for future studies. The interdisciplinary nature of public diplomacy and its transformation through digitalization play a pivotal role in the development of the literature. This study emphasizes the need for a more inclusive perspective in addressing public diplomacy.

Keywords: *Public diplomacy, Bibliometric analysis, Soft-power, Digital diplomacy, Academic trends*

GİRİŞ

Küreselleşme, teknolojik dönüşüm ve uluslararası ilişkilerdeki değişimler, devletlerin ve devlet dışı aktörlerin uluslararası arenada iletişim stratejilerini yeniden şekillendirmiştir. Bu bağlamda, kamu diplomasisi (public diplomacy), ulusların yalnızca diğer devletlerle değil, aynı zamanda yabancı kamuoylarıyla da etkileşim kurma ihtiyacının bir sonucu olarak, dış politika uygulamalarının önemli bir aracı haline gelmiştir. Kamu diplomasisi, ulusların politikalarını, değerlerini ve kültürlerini uluslararası kamuoyuna tanıtmaya, olumlu bir imaj oluşturma ve küresel meselelerde etkin bir konum elde etme amacı taşımaktadır (Nye, 2004; Cull, 2009; Leonard, 2002).

Değişen dünya sisteminde resmi aktör ve ilişkilerden çok sivil aktör ve ilişkiler ön plana çıkmaktadır. Bu durum birçok politikada değişikliklere yol açmıştır. Diplomasi de bu değişimden payını almıştır. Geleneksel diplomasi, farklı devletlerin hükümetleri ya da temsilcileri aracılığıyla siyasi ilişkilerin geliştirilmesi ve bunun dış politikaya yansımalarından ibaretti ve geleneksel diplomasi bu yönü ile halklar bu ilişkiler ağına dâhil edilmemekteydi. Ancak kamu diplomasisi ile “devlet-hükümet” arasındaki ilişkiler, “devlet-halklar” ve hatta “halklar ve halklar” arasındaki ilişkilere dönüşmüştür. Kamu diplomasisi, geleneksel diplomasi yöntemlerinin ötesinde çeşitli araçlar ve aktörler kullanarak farklı halklarla ilişki kurmayı gerektirmektedir. Bu yönüyle kamu diplomasisi, diplomasi disiplini bir paradigma değişimine neden olmuştur. Kamu diplomasisi, bir devletin ideallerini, fikirlerini, kültürünü,

siyasi sistemini, ulusal hedeflerini, kısacası kendi hikâyesini diğer halklara anlatmak için kullandığı stratejik bir iletişim yöntemidir (Çiçek, 2022: 110; 2023: 60).

Edmund Gullion tarafından 1965'te kavramsallaştırılan kamu diplomasisi, geleneksel diplomasi anlayışını dönüştürerek yalnızca devletlerarası iletişimi değil, aynı zamanda devletlerin yabancı toplumlarla doğrudan iletişim kurma biçimlerini de kapsamaktadır (Cull, 2006). Kamu diplomasisi, yumuşak güç (soft-power) stratejilerinin bir uzantısı olarak, askeri ve ekonomik baskının ötesine geçerek ikna ve çekicilik yoluyla etkili olmayı hedefler (Nye, 2004). Bu çerçevede, kamu diplomasisi, kültürel değişim programları, medya, sosyal medya, dil eğitimleri, spor ve sanat gibi çeşitli araçlarla hayata geçirilir (Golan, Manor, Arceneaux, 2019; Snow, 2020).

Ancak, kamu diplomasisi kavramı teorik ve uygulamalı düzeyde karmaşık bir yapıya sahiptir. Kavramın disiplinler arası doğası, farklı alanlardan (örneğin, iletişim çalışmaları, halkla ilişkiler, uluslararası ilişkiler, vb.) alınan teorik çerçeveler ve yöntemlerle zenginleştirilmiştir (Ingenhoff, Calamai, Sevin, 2021; Gilboa, 2008). Bununla birlikte, kamu diplomasisinin tanımı, kapsamı ve sınırları üzerinde hâlâ bir fikir birliği bulunmamaktadır (Gregory, 2008). Kamu diplomasisinin devlet merkezli bir süreç mi olduğu, yoksa toplumun farklı kesimlerini de kapsayan daha geniş bir sosyal pratik olarak mı görülmesi gerektiği sorusu, güncel akademik tartışmaların odak noktalarından biridir (Castells, 2008; Wiseman, 2015).

Geleneksel olarak, kamu diplomasisi devletlerin dış politikalarını meşrulaştırmak ve uluslararası kamuoyunu etkilemek için kullandıkları bir araç olarak tanımlanmıştır (Malone, 1985; Tuch, 1990). Bu süreç genellikle tek yönlü iletişim biçimiyle, devletin yabancı kamuoylarına bilgi iletmesi ve bu kamuoylarının düşüncelerini etkileyerek kendi hükümetlerini etkilemesini sağlamayı hedefler (Tuch, 1990). Ancak, 11 Eylül saldırılarının ardından değişen uluslararası düzen, kamu diplomasisini yalnızca devlet merkezli bir süreç olarak görmenin yetersiz olduğunu ortaya koymuştur (Melissen, 2005). Günümüzde kamu diplomasisi, devlet dışı aktörlerin, sivil toplum kuruluşlarının ve hatta bireylerin dâhil olduğu çok aktörlü bir süreç olarak yeniden kavramsallaştırılmaktadır (Cull, 2009; Zaharna, Arsenault, Fisher, 2013). Bu bağlamda, kamu diplomasisinin bir "angajman söylemi" olarak ele alınması önerilmektedir (Taylor & Kent, 2014; Castells, 2008). Kamu diplomasisi, sadece bir iletişim aracı değil, aynı zamanda devlet ve devlet dışı aktörler arasında karşılıklı etkileşim, müzakere ve ortak yaratım süreci olarak kavramsallaştırılmaktadır (Castells, 2008). Bu yeni yaklaşım, kamu diplomasisinin etkisini değerlendirmede tek yönlü iletişimden, çok yönlü ve dinamik bir diyalog anlayışına geçişi temsil etmektedir.

Kamu diplomasisi literatürü, disiplinler arası niteliğine rağmen bazı metodolojik ve teorik sınırlamalara sahiptir. Gilboa (2021), kamu diplomasisinin henüz kendi sınırları ve teorik çerçevesi tam olarak belirlenmemiş bir alan olduğunu ifade etmektedir. Araştırma yöntemleri genellikle vaka çalışmaları ve nitel yaklaşımlara dayanmakta olup, ampirik veri tabanlı çalışmaların sayısı sınırlıdır (Gilboa, 2023). Sevin, Metzgar ve Hayden (2019) kamu diplomasisi literatürüne yönelik meta-analizi, disiplinin büyük ölçüde Çin ve ABD gibi bölgelere odaklandığını ve yumuşak güç kavramının literatürde en çok kullanılan çerçeve olduğunu göstermiştir. Ancak, literatürdeki bu çeşitlilik, kamu diplomasisinin teorik ve metodolojik gelişimini tam anlamıyla desteklemekten uzaktır.

Bu çalışma, kamu diplomasisi alanında literatürün kapsamlı bir şekilde analiz edilmesi ve bu alandaki araştırma eğilimlerinin ortaya konulması amacıyla hazırlanmıştır. Kamu diplomasisi literatüründe bilgi yönetimi, stratejik iletişim, uzun vadeli ilişkiler ve dijitalleşme gibi konuların ele alınış biçimlerini inceleyen bibliyometrik analiz, bu alandaki genel eğilimleri anlamaya katkı sağlayacaktır. Aynı zamanda bu çalışma, kamu diplomasisinin uluslararası ilişkilerdeki rolüne dair mevcut literatürün daha derinlemesine bir değerlendirilmesini yapmayı hedeflemektedir.

1. Literatür Taraması

Kamu diplomasisi (public diplomacy), uluslararası ilişkilerde devletlerin yabancı kamuoylarına yönelik iletişim ve etkileşim süreçlerini ifade eden bir kavramdır. Edmund Gullion tarafından 1965'te kavramsallaştırılmış olup, başlangıçta dış politika kararlarının oluşumu ve uygulanması üzerinde kamuoyu etkisine odaklanmıştır (Cull, 2006). Kamu diplomasisinin amacı, ulusların uluslararası imajını güçlendirmek, ulusal değerleri tanıtmak ve ekonomik, politik, kültürel ve turistik faydalar sağlamaktır (Leonard, 2002; Nye, 2004; Gilboa, 2008).

Kamu diplomasisi literatüründe, kavramın kapsamı üzerinde bir fikir birliği bulunmamaktadır. Bazı akademisyenler kamu diplomasisini uluslararası ilişkilerin bir alt disiplini olarak görürken (Nye, 2004; Melissen, 2005), diğerleri bunu iletişim çalışmaları ve halkla ilişkiler perspektifinden ele almaktadır (Ingenhoff, Calamai, Sevin, 2021; Tam & Kim, 2019). Gregory (2008), kamu diplomasisinin akademik bir alan olarak yeni gelişmekte olduğunu ve disiplinler arası yaklaşımların bu alanı zenginleştirdiğini savunmaktadır. Buna karşın, Gilboa (2021), kamu diplomasisinin henüz kendi sınırları ve teorik bir çerçevesi olmayan bir alan olduğunu belirtir.

Geleneksel kamu diplomasisi, çoğunlukla devlet merkezli bir süreç olarak ele alınmıştır. Malone (1985), kamu diplomasisini, “yabancı halklarla doğrudan iletişim kurarak onların düşüncelerini ve hükümetlerini etkilemeyi amaçlayan bir süreç” olarak tanımlamıştır. Tuch (1990) ise bunu, “bir hükümetin yabancı kamuoyuyla iletişim kurarak kendi ulusal fikirlerini, kültürünü ve politikalarını tanıtmaya çabası” olarak görmüştür. Bu yaklaşımlar, kamu diplomasisini genellikle tek yönlü bir iletişim süreci olarak ele almıştır.

11 Eylül 2001 saldırılarının ardından, kamu diplomasisinin uluslararası ilişkilerdeki rolü yeniden düşünülmüştür. Melissen (2005), bu dönemi “yeni kamu diplomasisi” (new public diplomacy) olarak tanımlayarak, devlet dışı aktörlerin ve toplumun daha geniş bir rol oynadığı bir anlayışa geçişi vurgulamıştır. Cull (2009), yeni kamu diplomasisinin sadece bilgi iletmekle sınırlı olmadığını, aynı zamanda ilişkiler kurmayı ve diyalog geliştirmeyi hedeflediğini belirtmiştir.

Taylor ve Kent (2014), kamu diplomasisini bir “angajman söylemi” olarak ele alır ve bu sürecin devletler ile devlet dışı aktörler arasında dinamik bir diyalog olarak kavramsallaştırılması gerektiğini savunur. Castells (2008), kamu diplomasisinin yalnızca devletlerin gücünü kullanarak politika yapmasını değil, aynı zamanda farklı aktörler arasında anlam paylaşımını mümkün kılan bir iletişim alanı yaratmayı hedeflediğini belirtir. Bu

yaklaşımlar, kamu diplomasisini tek yönlü bir süreçten çok, karşılıklı etkileşim ve ortak yaratım (co-creation) olarak ele almaktadır (Zaharna, Arsenault, Fisher, 2013).

Joseph Nye'in yumuşak güç (soft-power) kavramı, kamu diplomasisi çalışmalarında en çok kullanılan çerçevelerden biridir. Nye (2004), yumuşak gücü, “çekim ve ikna yoluyla etkileme becerisi” olarak tanımlar ve kamu diplomasisini bu stratejinin önemli bir aracı olarak görür. Sevin, Metzgar ve Hayden (2019) tarafından yapılan meta-analiz, kamu diplomasisi literatüründe yumuşak gücün en popüler kavram olduğunu göstermiştir. Ancak, literatürdeki eleştirel yaklaşımlar, yumuşak gücün kamu diplomasisi üzerindeki baskın rolünü sorgulamaktadır. Castells (2008), yumuşak gücün, kamu diplomasisinin dinamik ve çok yönlü doğasını yeterince yansıtmadığını belirtir. Ayrıca, Lord ve Lynch (2010), kamu diplomasisinin yalnızca stratejik bir araç olarak değil, aynı zamanda toplumlar arası anlam paylaşımı ve sosyal pratik olarak ele alınması gerektiğini savunmaktadır.

Medyanın kamu diplomasisindeki rolü, literatürde önemli bir yer tutmaktadır. Entman (2008), kamu diplomasisini, hükümetlerin yabancı medya kanalları üzerindeki söylem çerçevelerini kontrol etme çabası olarak tanımlar. Gilboa (2001), medya diplomasisini kamu diplomasisinden ayırarak, medya diplomasisinin daha çok devletlerarası ilişkilerde çatışma çözümüne odaklandığını belirtir. Son yıllarda, dijital diplomasi ve sosyal medya kamu diplomasisinin önemli bir unsuru haline gelmiştir. Cull (2013), dijital teknolojilerin kamu diplomasisinde yeni olanaklar yarattığını ve toplumlar arası etkileşimde kritik bir rol oynadığını ifade eder. Ancak, Fuchs (2014), sosyal medyanın rolünü eleştirel bir perspektiften inceleyerek, dijital platformların kamu diplomasisi söylemlerini nasıl şekillendirdiğini sorgular.

Eleştirel kamu diplomasisi araştırmaları, literatürde giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Castells (2008) ve Pamment (2023), kamu diplomasisinin yalnızca politika tanıtımıyla sınırlı olmadığını, aynı zamanda güç dinamikleri ve toplumsal eşitsizliklerle ilgili daha geniş soruları gündeme getirdiğini belirtir. Eleştirel söylem analizi (CDA), kamu diplomasisi çalışmalarında güç ilişkilerini ve ideolojik yapıları incelemek için önemli bir araç olarak kullanılmaktadır (van Dijk, 2001). Bu eleştirel perspektifler, kamu diplomasisinin toplumsal bir pratik olarak yeniden kavramsallaştırılmasına katkıda bulunmuştur. Kamu diplomasisi, artık yalnızca devletlerarası bir iletişim aracı değil, aynı zamanda toplumlar arasında diyalog geliştiren ve anlam paylaşımı sağlayan bir süreç olarak ele alınmaktadır.

2. Yöntem

Bu çalışma, bibliyometrik analiz yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bibliyometrik analiz, bilimsel literatürdeki eğilimleri, yazarlar arası iş birliklerini ve belirli bir alanın entelektüel yapısını ortaya koymada kullanılan nicel ve sistematik bir yöntemdir (Passas, 2024; Donthu ve ark., 2021). Bu yöntem, büyük ölçekli bilimsel verilerin düzenlenmesi, analizi ve görselleştirilmesine olanak tanır ve özellikle literatür haritalama çalışmalarında sıklıkla tercih edilmektedir (Merigó & Yang, 2017; Ellegaard & Wallin, 2015).

Araştırma kapsamında, kamu diplomasisi alanındaki akademik literatürü incelemek için 27 Haziran 2024 tarihi itibarıyla Web of Science veri tabanından tarama yapılmıştır. Arama, yalnızca "Public Diplomacy" başlığını taşıyan ve İngilizce dilinde yayımlanan makaleleri

kapsayacak şekilde sınırlandırılmıştır. Çalışma kapsamına alınan yayınlar, "makale" türüyle sınırlı tutulmuş, diğer yayın türleri (örneğin, konferans bildirileri, kitap bölümleri) dışlanmıştır. Bu kapsamda toplam 839 makale değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler, başlık, özet, yazar(lar), anahtar kelimeler ve referans bilgilerini içerecek şekilde Excel formatında dışa aktarılmıştır (Donthu ve ark., 2021; Passas, 2024).

Bibliyometrik analizin sağlıklı bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için, veri seti düzenlenmiş ve temizlenmiştir. İlk aşamada, yinelenen kayıtlar silinmiş, yazar isimlerindeki yazım farklılıkları düzeltilmiş ve metadatalarda eksik olan bilgiler tamamlanmıştır (Merigó & Yang, 2017). Verilerin düzenlenmesi, gruplandırılması ve temel istatistiklerin oluşturulması için (Merigó & Yang, 2017; Passas, 2024) Excel yazılımı kullanılarak, ham verilerin analize hazır hale getirilmesi sağlanmıştır (Ellegaard & Wallin, 2015).

Çalışmada, iki temel bibliyometrik analiz yaklaşımı benimsenmiştir. Araştırma çıktılarının yıllara, ülkelere ve yazarlara göre dağılımını değerlendiren Performans Analizi, literatürün üretkenlik yönünü ortaya koymayı amaçlamaktadır (Donthu ve ark., 2021). Bu analiz yardımıyla, en üretken ülkeler ve yayınların en fazla yayımlandığı yıllar belirlenmiştir. Literatürün entelektüel yapısını ve temel temalarını görselleştirmek için ortak atıf analizi, anahtar kelime eş görülme analizi ve bibliyografik eşleşme yöntemleri uygulanmıştır (Passas, 2024; Merigó & Yang, 2017). Bilimsel haritalama ile literatürdeki anahtar kavramları ve araştırma trendlerini anlamayı hedeflemiştir.

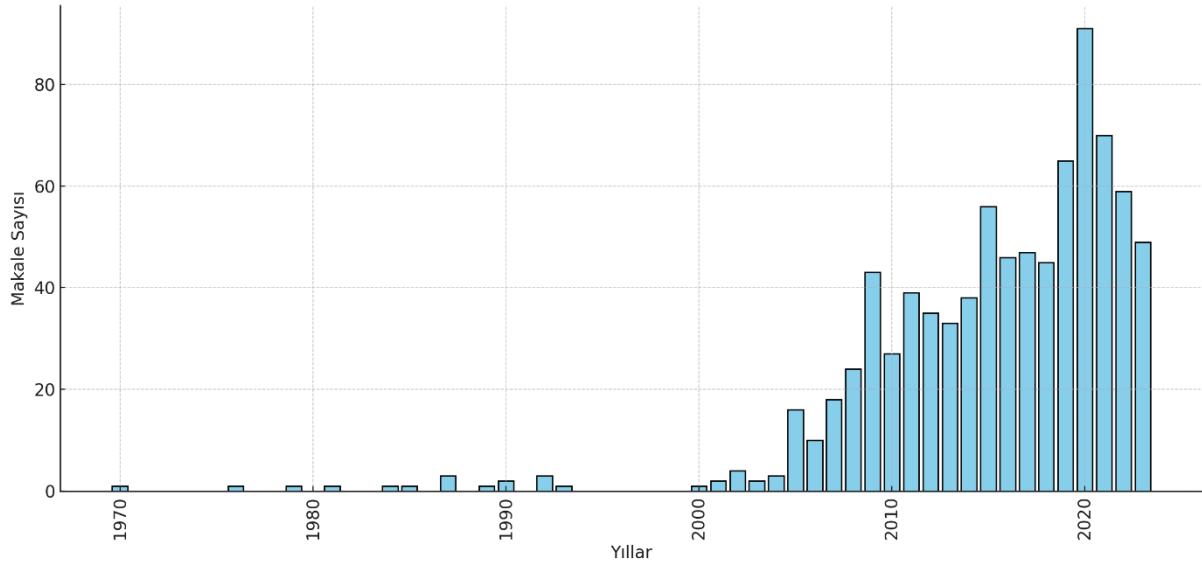
Bibliyometrik analizde elde edilen verilerin görselleştirilmesi için VOSviewer yazılımı kullanılmıştır. Bu yazılım, özellikle anahtar kelime eş görülme ağlarının ve atıf ilişkilerinin görselleştirilmesinde etkin bir araçtır (Merigó & Yang, 2017; Yıldız, 2021). Anahtar kelime eş görülme ağları, belirli terimlerin literatürdeki sıklığını ve birbirleriyle ilişkisini analiz etmek için oluşturulmuştur. Ayrıca, yazarlar ve ülkeler arasındaki iş birliklerini incelemek için iş birliği ağları oluşturulmuş ve bunlar görselleştirilmiştir (Donthu ve ark., 2021). Analiz sürecinin güvenilirliğini artırmak için veriler birden fazla kez kontrol edilmiştir. Yinelenen yayınlar, eksik bilgiler ve hatalı yazar adları düzeltilmiştir. Kullanılan teknikler, mevcut literatürde yaygın olarak uygulanan standartlara uygun olarak seçilmiştir (Passas, 2024; Ellegaard & Wallin, 2015; Yıldız & Tosun, 2021). Bu sayede, çalışmanın bulgularının genel kabul görmüş metodolojik yaklaşımlarla uyumlu olması sağlanmıştır.

Bu yöntem sayesinde, kamu diplomasisi alanında üretilmiş bilimsel yayınların yıllara, ülkelere ve anahtar kelimelere göre ayrıntılı bir analizi yapılmıştır. Çalışmada kullanılan metodolojik yaklaşımlar, literatürde kabul gören standartlara uygun olarak uygulanmış ve elde edilen bulgular, kamu diplomasisi alanındaki eğilimleri ve araştırma boşluklarını belirlemek amacıyla değerlendirilmiştir.

3. Bulgular

Çalışma kapsamında değerlendirilen 839 makalenin yıllara göre dağılımı incelendiğinde, yayın sayılarının zaman içerisinde farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Değerlendirilen çalışmaların yıllara göre dağılımını Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1. Yıllara Göre Yayın Dağılımı

Şekil 1’den de anlaşılacağı üzere 1970 yılında bir makale ile başlayan kamu diplomasisi alanındaki yayınlar, uzun bir süre düşük sayılarda seyretmiş ve 2000’li yıllardan itibaren belirgin bir artış göstermeye başlamıştır. Son 10 yıl içinde, özellikle 2020 yılında 91 makale ile en yüksek yayın sayısına ulaşılmıştır. 2020 yılını sırasıyla 2021 (70 makale), 2022 (59 makale) ve 2023 (49 makale) takip etmiştir. 2010 öncesinde ise yayın sayılarının oldukça sınırlı olduğu görülmektedir; bu dönemde yıllık yayın sayıları genellikle 10 ila 40 arasında değişmektedir.

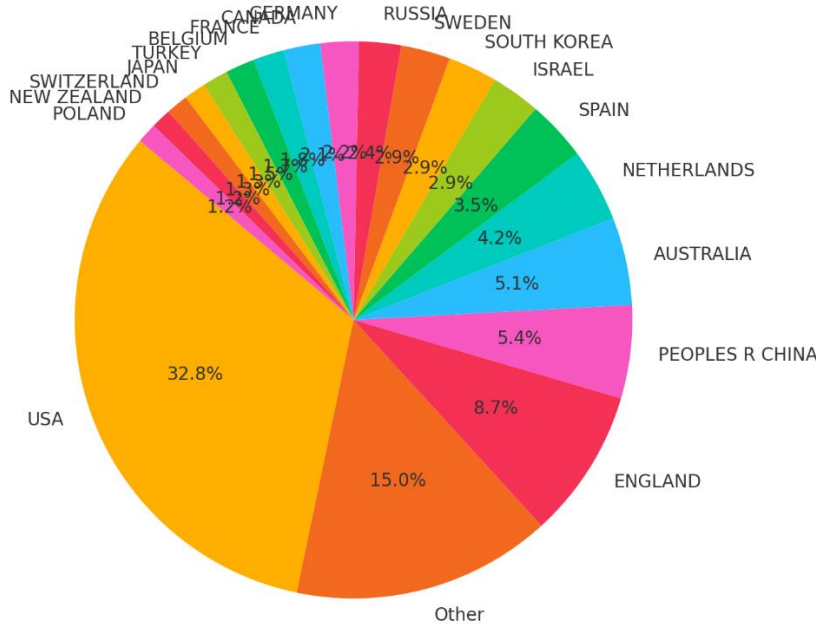
Yıllara göre yayın sayıları aşağıdaki gibidir:

- 2018 ve sonrası: Yıllık yayın sayılarında genel bir artış eğilimi gözlenmiştir.
- 2000-2017 dönemi: Yayın sayılarında dalgalanmalar olsa da yıldan yıla küçük artışlar gözlemlenmiştir.
- 1970-1999 dönemi: Kamu diplomasisi konusundaki yayınların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir.

İncelenen makalelerin yıllara göre dağılımı, kamu diplomasisi alanındaki akademik ilginin zaman içinde arttığını göstermektedir. Özellikle son on yılda yayın sayısında belirgin bir artış gözlemlenmiştir. Bu artış, küreselleşmenin ve dijital iletişim teknolojilerinin gelişiminin kamu diplomasisine olan ilgiyi artırdığı şeklinde yorumlanabilir.

Makalelerin yazarlarının kurum ve ülke bilgileri incelendiğinde, en fazla yayın yapan ülkelerin Amerika Birleşik Devletleri, Birleşik Krallık ve Çin olduğu tespit edilmiştir. Kamu diplomasi konusunda en fazla yayın yapan ülkelerin dağılımı Şekil 2’de gösterilmiştir.

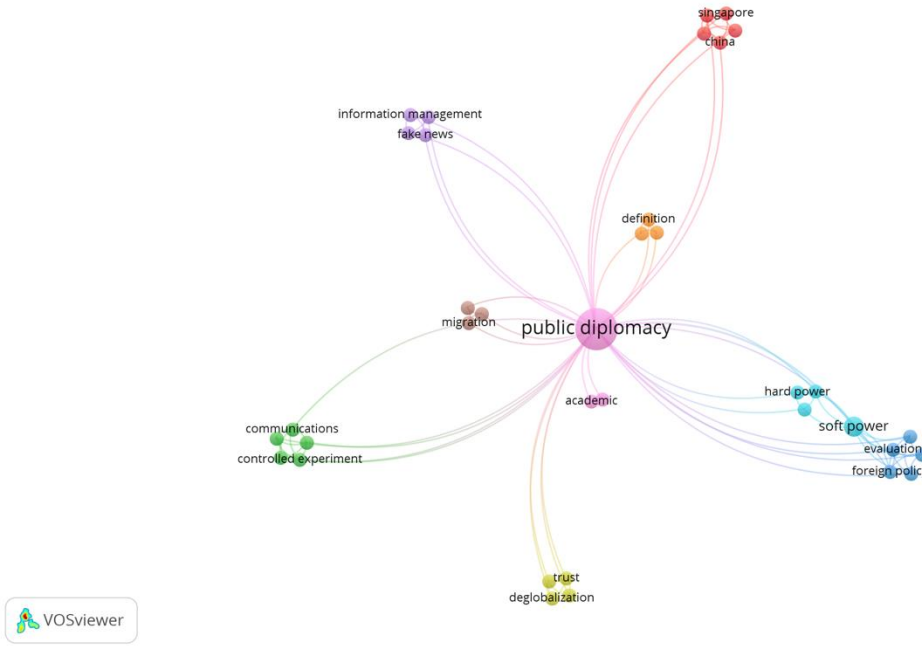
Şekil 2. En Çok Yayın Yapan Ülkeler

Çalışma kapsamında değerlendirilen 839 makalenin ülkelere göre dağılımını gösteren Şekil 2 incelendiğinde, kamu diplomasisi alanında en fazla yayın yapan ülkenin açık ara farkla Amerika Birleşik Devletleri (310 makale) olduğu görülmüştür. Bu ülkeyi sırasıyla İngiltere (82 makale), Çin Halk Cumhuriyeti (51 makale), Avustralya (48 makale) ve Hollanda (40 makale) takip etmektedir. İspanya (33 makale), İsrail (27 makale), Güney Kore (27 makale), İsveç (27 makale), Rusya (23 makale) ve Almanya (21 makale) da önemli katkılarda bulunan diğer ülkeler arasında yer almaktadır. Bu durum, kamu diplomasisi çalışmalarının küresel bir yaygınlık gösterdiğini ancak belli başlı ülkelerin bu alanda liderlik ettiğini ortaya koymaktadır.

Makalelerin anahtar kelimeleri ve özetleri üzerinden yapılan içerik analizi, kamu diplomasisinin çeşitli alt disiplinlere ayrıldığını göstermektedir. Anahtar kelimelerin analiz edilmesi sonrası oluşturulan Bibliyometrik harita Şekil 3'te gösterilmiştir.

Şekil 3. Bibliyometrik Harita

Anahtar kelime analizi ve oluşturulan bibliyometrik haritanın incelenmesi, kamu diplomasisi çalışmalarında kullanılan kavramların geniş bir yelpazeye yayıldığını ve çeşitli tematik gruplar etrafında toplandığını ortaya koymaktadır. Bu analizde, anahtar kelimeler belirli başlıklar altında sınıflandırılmıştır.

Ülkeler ve Uluslararası İlişkiler başlığı altında, “Singapore, China, United States, information subsidies, international relations” gibi anahtar kelimeler yer almakta ve kamu diplomasisinin ülke bazlı uygulamaları ile uluslararası ilişkiler bağlamında bilgi akışı vurgulanmaktadır. Bu grup, kamu diplomasisinin ulusal ve uluslararası boyutlarını ele alan çalışmalarda sıkça tartışıldığını göstermektedir. Dijital Çağda Bilgi Yönetimi başlığı altında ise, "information management, social media, post-truth, fake news" anahtar kelimeleri bulunmaktadır. Bu grup, dijital medya ve bilgi yönetiminin kamu diplomasisi üzerindeki etkisini ele almakta, özellikle sahte haberler ve post-truth gibi çağdaş bilgi çağının zorluklarını incelemektedir.

Kamu diplomasisinin göç ve küreselleşme bağlamındaki sosyolojik etkileri ve halkla ilişkilerle bağlantılarını ele alan Küresel Sosyolojik Dinamikler grubunda ise “sociological globalism, migration, public relations” anahtar kelimeleri yer almaktadır. Araştırma Yöntemleri ve İletişim grubunda ise “communications, methodology, experimental methods, public diplomacy messages, controlled experiment” anahtar kelimeleri, kamu diplomasisinde kullanılan araştırma yöntemlerini ve mesajların etkisini ölçmeye yönelik deneysel çalışmaları kapsamaktadır.

Kamu diplomasisinin tanımlanması ve tarihsel gelişimini inceleyen Tanımlar ve Tarihsel Bağlam başlığında “definition, taxonomy, history” anahtar kelimeleri yer almakta ve bu grup, alanın teorik altyapısını ve kavramsal çerçevesini ele almaktadır. Akademik ve Kamu-Özel Ortaklıkları grubunda ise “academic, public/private partnership” anahtar kelimeleri, akademik perspektifler ile kamu-özel sektör iş birliklerinin incelendiği çalışmaları içermektedir. Bu grup, uygulamalı diplomasi ve akademik analizlerin birleştiği noktaları vurgulamaktadır.

Güç ve Diplomasi Stratejileri başlığında, “power, hard-power, smart-power, soft-power” anahtar kelimeleri, kamu diplomasisinin güç unsurlarıyla ilişkisini ve uluslararası strateji çerçevesindeki konumunu incelemektedir. Kamu Diplomasisi ve Stratejik İletişim grubunda ise “new information and communication, evaluation, public opinions, foreign policy, strategic communications” anahtar kelimeleri, kamu diplomasisinin bilgi teknolojileri ve stratejik iletişim bağlamındaki rollerini ele almaktadır. Bu grup ayrıca kamuoyu ve dış politika ilişkilerini kapsamaktadır. Son olarak, Liderlik ve Politik İletişim grubunda, “leadership, trust, deglobalization, political communication” anahtar kelimeleri yer almakta ve liderlik, güven ile politik iletişim kavramlarının kamu diplomasisindeki yeri incelenmektedir. Bu grup, kamu diplomasisinin politik süreçlerdeki etkilerine ışık tutmaktadır.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Bu çalışma, kamu diplomasisi alanındaki akademik literatürü analiz etmek amacıyla bibliyometrik analiz yöntemini kullanarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma kapsamında, *Web of Science* indeksinde “Public Diplomacy” başlığıyla yayımlanmış İngilizce makaleler incelenmiş ve 27 Haziran 2024 itibarıyla toplam 839 makale değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, kamu diplomasisi alanındaki akademik yayınların yıllara, ülkelere, anahtar kelimelere ve diğer bibliyometrik özelliklere göre dağılımını ortaya koymuş ve alanın gelişimine ışık tutmuştur.

Çalışma kapsamında değerlendirilen 839 makalenin yıllara göre dağılımı, kamu diplomasisi alanındaki akademik yayınların zaman içerisinde önemli bir artış gösterdiğini ortaya koymaktadır. 1970 yılında yalnızca bir makale ile başlayan bu alandaki akademik çalışmalar, 2000’li yıllardan itibaren belirgin bir ivme kazanmış ve özellikle son on yılda kayda değer bir artış eğilimi sergilemiştir. 2020 yılı, 91 makale ile en yüksek yayın sayısına ulaşılmıştır ve bu dönemi sırasıyla 2021 (70 makale), 2022 (59 makale) ve 2023 (49 makale) takip etmiştir.

Bu artış, kamu diplomasisinin küresel ilişkilerde artan önemi, dijital iletişim teknolojilerinin hızla yaygınlaşması ve akademik çevrelerde giderek daha fazla ilgi görmesi ile açıklanabilir. Özellikle dijitalleşme ve sosyal medya platformlarının bilgi paylaşımındaki rolü, ülkelerin kamu diplomasisi stratejilerini yeniden şekillendirmiş ve bu değişim akademik araştırmalara da yansımıştır (Lahrenn & Bilgin, 2023). COVID-19 pandemisi gibi küresel krizler, ülkelerin iletişim stratejilerini ön plana çıkarmış ve kamu diplomasisinin teorik ve pratik yönlerinin daha geniş bir şekilde ele alınmasına neden olmuştur.

2010 öncesi dönemde yayın sayılarının sınırlı olduğu, genellikle 10 ila 40 arasında değişen çalışmaların yapıldığı görülmektedir. Bu durum, kamu diplomasisinin akademik literatürde geç bir şekilde yer bulduğunu ve uzun süre diplomasiyle sınırlı bir perspektiften ele alındığını göstermektedir. Ancak 2010 sonrası dönemde, akademik çalışmaların daha geniş bir perspektifle ele alınmaya başladığı ve kamu diplomasisinin disiplinler arası bir yaklaşımla incelendiği dikkat çekmektedir. Bu eğilim, teknolojik ilerlemeler ve dijitalleşme ile kamu diplomasisi çalışmalarının daha görünür hale gelmesiyle desteklenmektedir (Pavón-Guinea & Codina, 2024).

Ülke bazlı analizler, kamu diplomasisi literatürünün belirli ülkeler tarafından domine edildiğini ancak küresel bir yaygınlık gösterdiğini açıkça ortaya koymaktadır. En fazla yayın yapan ülke, 310 makale ile Amerika Birleşik Devletleri'dir. Bu ülkeyi sırasıyla İngiltere (82 makale), Çin Halk Cumhuriyeti (51 makale), Avustralya (48 makale) ve Hollanda (40 makale) takip etmektedir. Bu ülkelerin kamu diplomasisi çalışmalarında lider konumda olmaları, gelişmiş akademik altyapıları ve küresel ilişkilerdeki etkin rolleri ile ilişkilendirilebilir. Amerika Birleşik Devletleri'nin literatürdeki baskın konumu, bu ülkenin kültürel, ekonomik ve siyasi yumuşak güç stratejilerine yaptığı yatırımları ve bu stratejilerin akademik literatüre yansımalarını yansıtmaktadır (Zubair, 2023).

İspanya (33 makale), İsrail (27 makale), Güney Kore (27 makale), İsveç (27 makale), Rusya (23 makale) ve Almanya (21 makale) gibi diğer ülkelerin de literatüre anlamlı katkılar sağladığı görülmektedir. Özellikle Çin Halk Cumhuriyeti, Güney Kore ve İsrail gibi ülkeler, küresel sahnedeki stratejik rollerini güçlendirmek için kamu diplomasisine yönelik akademik çalışmalara odaklanmıştır (Cho ve ark., 2023; Morgan, 2023; Shani, 2024). Çin'in artan ekonomik gücünü kültürel diplomasi yoluyla desteklemesi (Morgan, 2023; Zreik, 2023) ve Güney Kore'nin K-Pop, K-Drama gibi kültürel ihracatlarla uluslararası imajını güçlendirmesi (Kim & Akıllı, 2023; Suratmi, 2024), bu stratejilerin literatürdeki yansımalarına örnek teşkil etmektedir. İsrail'in ise teknoloji ve yenilik odaklı diplomasi alanındaki çalışmaları, bu ülkenin akademik katkılarını desteklemektedir (Manor, 2023; Shani, 2024).

Bu veriler aynı zamanda literatürdeki bölgesel dengesizlikleri de gözler önüne sermektedir. Afrika ve Latin Amerika gibi bölgelerden gelen katkılarının sınırlı olması, bu coğrafyalarda kamu diplomasisine yönelik akademik çalışmaların eksikliğine işaret etmektedir. Bu durum, kamu diplomasisinin küresel boyutta kapsayıcı bir perspektiften ele alınmadığını göstermektedir. Gelecekte bu bölgelerde yapılacak daha fazla akademik çalışmayla bu boşluğun doldurulması ve kamu diplomasisinin daha eşitlikçi bir şekilde araştırılması mümkün olabilir.

Anahtar kelime analizi, kamu diplomasisi çalışmalarının tematik çeşitliliğini ve disiplinler arası yapısını açıkça ortaya koymuştur. Analiz sonucunda, kamu diplomasisi literatüründe dokuz farklı tematik grup belirlenmiştir. Bu gruplar, kamu diplomasisinin hem teorik hem de uygulamalı yönlerini kapsayan bir alan olduğunu ve farklı disiplinlerle kesiştiğini göstermektedir.

Ülkeler ve uluslararası ilişkiler teması, "Singapore, China, United States, information subsidies, international relations" gibi anahtar kelimelerle kamu diplomasisinin uluslararası bağlamda bilgi akışındaki rolünü vurgulamaktadır. Bu grup, kamu diplomasisinin geleneksel diplomasi bağlamında ülkeler arası ilişkilerde önemli bir araç olarak ele alındığını göstermektedir. Ancak, bu grubun geleneksel yaklaşımlara odaklanması, dijitalleşme ve yeni medya araçlarının henüz bu bağlamda yeterince incelenmediğini düşündürmektedir.

Dijital çağda bilgi yönetimi grubu, "information management, social media, post-truth, fake news" gibi anahtar kelimelerle, dijitalleşme ile birlikte kamu diplomasisinin karşılaştığı fırsat ve zorlukları ele almaktadır. Özellikle sahte haberler ve post-truth gibi kavramlar, dijital bilgi ekosisteminde kamu diplomasisinin karşılaştığı güncel zorlukları tartışmaya açmaktadır. Bu bulgular, gelecekte dijital kamu diplomasisi, sosyal medya etkileşimleri ve yapay zekâ teknolojilerinin bu alandaki etkilerinin daha fazla incelenmesi gerektiğini göstermektedir.

Küresel sosyolojik dinamikler ve güç ve diplomasi stratejileri grupları, kamu diplomasinin yalnızca siyasi bir araç olmadığını, aynı zamanda küreselleşme, göç ve sosyolojik dönüşümlerle de kesiştiğini ortaya koymaktadır. “Sociological globalism, migration, public relations” gibi anahtar kelimelerle temsil edilen bu temalar, kamu diplomasinin sosyolojik dinamiklere dayanan boyutlarını incelerken, “power, hard power, smart power, soft-power” gibi kavramlarla temsil edilen gruplar ise kamu diplomasinin stratejik ve güç temelli yönlerini analiz etmektedir.

Tanımlar ve tarihsel bağlam ile araştırma yöntemleri ve iletişim grupları, kamu diplomasinin teorik altyapısını ve metodolojik çerçevesini ele almaktadır. “Definition, taxonomy, history” anahtar kelimeleri, kamu diplomasinin tarihsel gelişimi ve kavramsal çerçevesine odaklanırken, “communications, methodology, experimental methods” gibi kavramlar, alanda kullanılan araştırma yöntemlerini ve bu yöntemlerin pratik uygulamalara etkisini vurgulamaktadır. Bu gruplar, literatürde derinlikli analizlerin artmasına olanak sağlayarak alanın teorik boyutlarını güçlendirmektedir.

Son olarak, liderlik ve politik iletişim grubu, kamu diplomasisinde liderlik, güven ve politik iletişim unsurlarının önemini vurgulamaktadır. “Leadership, trust, deglobalization, political communication” gibi anahtar kelimeler, liderlerin kamu diplomasisi süreçlerindeki rolünü ve güven inşa etmenin stratejik önemini ortaya koymaktadır. Ancak, bu tema altında daha fazla ampirik çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Örneğin, liderlerin sosyal medya platformlarındaki iletişim stratejilerinin kamu diplomasisi üzerindeki etkilerini inceleyen çalışmalar, bu alanda literatüre önemli katkılar sağlayabilir.

Her çalışmada olduğu gibi bu çalışmanın da birtakım kısıtları bulunmaktadır. İlk olarak çalışma yalnızca Web of Science indeksinde yer alan makaleleri içermektedir. Bu durum, diğer akademik veri tabanlarında (örneğin, Scopus, Google Scholar) bulunan kamu diplomasisi literatürünü kapsamadığı için veri setinin genişliğini sınırlamaktadır. Sadece İngilizce dilindeki makalelerin analize dahil edilmesi, diğer dillerde yapılan kamu diplomasisi çalışmalarının göz ardı edilmesine neden olmuştur. Bu durum, özellikle Fransızca, İspanyolca veya Çince gibi akademik üretimin yoğun olduğu dillerdeki çalışmaların kapsam dışında kalmasına yol açmıştır. Literatürün kuşbakışı genel bir görünümüne bakmamıza yardımcı olduğu için (Tosun & Yıldız, 2021), bibliyometrik analiz, kamu diplomasisi literatürünün tematik gruplarını belirlemede etkili olsa da her bir temanın derinlemesine incelenmesini sağlamamaktadır. Özellikle belirli gruplar, teorik veya metodolojik derinlik yerine anahtar kelime sınıflandırmasıyla yüzeysel bir şekilde ele alınmıştır. Çalışmada dijitalleşmenin etkileri ele alınsa da yapay zekâ büyük veri ve blok zinciri gibi teknolojilerin kamu diplomasisi üzerindeki etkilerine dair yeterince ayrıntılı bir değerlendirme yapılmamıştır. Analiz, literatürdeki bölgesel dengesizliklere işaret etmekle birlikte, Afrika ve Latin Amerika gibi düşük temsil edilen bölgelerin neden bu alanda geri kaldığına dair daha ayrıntılı bir açıklama sunmamaktadır. Çalışma, bibliyometrik analize dayalı olduğu için ampirik verilere dayalı çıkarımlarda bulunmamaktadır. Örneğin, liderlik veya dijital medya temalarının somut örneklerle desteklenmesi literatür analizi açısından değer katabilirdi.

Gelecek çalışmalarda, Scopus, Google Scholar ve ulusal akademik veri tabanları gibi farklı kaynaklardan veri toplanarak literatür kapsamı genişletilebilir. Çalışmalara farklı

dillerdeki akademik yayınların dahil edilmesi, kamu diplomasisinin küresel düzeyde daha kapsayıcı bir şekilde analiz edilmesine katkı sağlayacaktır. Kamu diplomasisi alanındaki liderlik, sosyal medya kullanımı ve halkla ilişkiler stratejileri gibi temalarda daha fazla ampirik çalışma yapılması önerilmektedir. Özellikle vaka analizleri ve saha çalışmaları bu alanın teorik altyapısını güçlendirebilir. Afrika ve Latin Amerika gibi bölgelerde kamu diplomasisi üzerine yapılan çalışmalara daha fazla odaklanmak, bu bölgelerdeki akademik üretimi teşvik edebilir. Yerel bağlamları ele alan nitel çalışmalar bu açığı kapatabilir. Belirlenen tematik grupların her birinde daha spesifik ve derinlemesine analizler yapılabilir. Örneğin, “post-truth” kavramının kamu diplomasisi üzerindeki etkileri veya “soft-power” stratejilerinin dijitalleşme ile dönüşümü üzerine detaylı incelemeler faydalı olacaktır. Bibliyometrik analizler, nitel ve nicel yöntemlerle desteklenerek daha kapsamlı bir perspektif sağlanabilir. Özellikle karma yöntemler, kamu diplomasisinin teorik ve pratik yönlerini bütüncül bir şekilde değerlendirmeye olanak tanıyabilir. Ülkeler arası kamu diplomasisi uygulamalarını karşılaştıran çalışmalar, farklı stratejilerin etkilerini anlamada katkı sağlayabilir. Bu tür araştırmalar, kamu diplomasisi uygulamalarındaki bölgesel farklılıkları daha iyi açıklayabilir.

KAYNAKÇA

- Castells, M. (2008). The new public sphere: Global civil society, communication networks, and global governance. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 78–93. <https://doi.org/10.1177/0002716207311877>
- Cho, S. Y., Claus-Kim, D., Lee, E. J., & Lee, S. (2023). The rise of South Korea's soft power in Europe: A survey analysis of public diplomacy. *Korea Observer*, 54(2).
- Cull, N. J. (2008). Public diplomacy: Taxonomies and histories. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 31–54. <https://doi.org/10.1177/0002716207311952>
- Cull, N. J. (2009). *Public diplomacy: Lessons from the past*. CPD Perspectives on Public Diplomacy. USC Center on Public Diplomacy, Los Angeles: Figueroa Press.
- Cull, N. J. (2013). The long road to public diplomacy 2.0: The Internet in US public diplomacy. *International Studies Review*, 15(1), 123–139. <https://doi.org/10.1111/misr.12023>
- Çiçek, A. (2022). Soft power, public diplomacy and public diplomacy techniques: A conceptual evaluation. *Turkish Business Journal*, 3(6), 103-119. <https://doi.org/10.51727/tbj.1203804>
- Çiçek, A. (2023). Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nin uluslararası öğrenci politikası ve Türk kamu diplomasisine katkıları. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 24(1), 56-90. <https://doi.org/10.17494/ogusbd.1206301>
- Donthu, N., Kumar, S., Mukherjee, D., Pandey, N., & Lim, W. M. (2021). How to conduct a bibliometric analysis: An overview and guidelines. *Journal of Business Research*, 133, 285–296. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.04.070>

- Ellegaard, O., & Wallin, J. A. (2015). The bibliometric analysis of scholarly production: How great is the impact? *Scientometrics*, 105(6), 1809–1831. <https://doi.org/10.1007/s11192-015-1645-z>
- Entman, R. M. (2008). Theorizing mediated public diplomacy: The US case. *The International Journal of Press/Politics*, 13(2), 87–102. <https://doi.org/10.1177/1940161208314657>
- Fuchs, C. (2014). *Social media: A critical introduction*. Sage.
- Gilboa, E. (2001). Diplomacy in the media age: Three models of uses and effects. *Diplomacy & Statecraft*, 12(2), 1–28. <https://doi.org/10.1080/09592290108406201>
- Gilboa, E. (2008). Searching for a theory of public diplomacy. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 55–77. <https://doi.org/10.1177/0002716207312142>
- Gilboa, E. (2023). Moving to a new phase in public diplomacy research. In A. Sevin, & C. S. Hayden (Eds.), *A research agenda for public diplomacy* (pp. 1–23). Edward Elgar Publishing.
- Gilboa, E. (Ed.). (2021). *Media and conflict: Framing issues, making policy, shaping opinions*. Brill.
- Golan, G. J., Manor, I., & Arceneaux, P. (2019). Mediated public diplomacy redefined: Foreign stakeholder engagement via paid, earned, shared, and owned media. *American Behavioral Scientist*, 63(12), 1665–1683. <https://doi.org/10.1177/0002764219835261>
- Gregory, B. (2008). Public diplomacy: Sunrise of an academic field. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 274–290. <https://doi.org/10.1177/0002716207312303>
- Ingenhoff, D., Calamai, G., & Sevin, E. (2021). Key influencers in public diplomacy 2.0: A country-based social network analysis. *Social Media + Society*, 7(1), 2056305120981053. <https://doi.org/10.1177/2056305120981053>
- Kim, Y., & Akilli, E. (2023). COVID-19 and South Korea: Focusing on cultural public diplomacy with Hallyu. In *Diplomacy, Society and the COVID-19 Challenge* (pp. 110–121). Routledge.
- Lahren, O., & Bilgin, K. U. (2023). Importance of soft power in digital diplomacy. *Third Sector Social Economic Review*, 58(2), 1467–1493.
- Leonard, M. (2002). *Public diplomacy*. The Foreign Policy Center.
- Lord, K. M., & Lynch, M. (2010). *America's extended hand: Assessing the Obama administration's global engagement strategy*. Washington, DC: Center for a New American Security.
- Malone, G. D. (1985). Managing public diplomacy. *The Washington Quarterly*, 8(3), 199–213. <https://doi.org/10.1080/01636608509450302>
- Manor, I. (2023). Digital public diplomacy. In *A Research Agenda for Public Diplomacy* (pp. 267–280). Edward Elgar Publishing.

- Melissen, J. (2005). The new public diplomacy: Between theory and practice. In J. Melissen (Ed.), *The new public diplomacy: Soft power in international relations* (pp. 3–27). Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1057/9780230554931>
- Merigó, J. M., & Yang, J.-B. (2017). A bibliometric analysis of operations research and management science. *Omega*, 73, 37–48. <https://doi.org/10.1016/j.omega.2016.12.004>
- Morgan, W. J. (2023). Soft power, public diplomacy, and modernity in China and Russia. *Eurasian Geography and Economics*, 1–7. <https://doi.org/10.1080/15387216.2023.2225069>
- Nye, J. S. (2004). *Soft power: The means to success in world politics*. Public Affairs.
- Pamment, J., Fjällhed, A., & Smedberg, M. (2023). The ‘logics’ of public diplomacy: In search of what unites a multidisciplinary research field. *The Hague Journal of Diplomacy*, 19(1), 49–83. <https://doi.org/10.1163/1871191X-BJA10068>
- Passas, I. (2024). Bibliometric Analysis: The Main Steps. *Encyclopedia*, 4(2), 1014–1025. <https://doi.org/10.3390/encyclopedia4020065>
- Pavón-Guinea, A., & Codina, M. (2024). Public diplomacy: A framework-based literature review and decentering research agenda. *Place Branding and Public Diplomacy*, 1-20.
- Sevin, E., Metzgar, E. T., & Hayden, C. (2019). The scholarship of public diplomacy: Analysis of a growing field. *International Journal of Communication*, 13, 1699–1715.
- Shani, M. (2024). Re-imagining a country beyond its conflict: evaluation of an Israeli public diplomacy intervention for youth in Germany. *Place Branding and Public Diplomacy*, 1-13.
- Snow, N. (2020). Rethinking public diplomacy in the 2020s. In N. Snow & N. J. Cull (Eds.), *Routledge handbook of public diplomacy* (pp. 3–12). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429490917>
- Suratmi, A. (2024). Korean wave as a tool of public diplomacy: The impact of South Korean cultural globalization in Indonesia from 2018 to 2023. *Eksekusi: Jurnal Ilmu Hukum dan Administrasi Negara*, 2(1), 303-317.
- Tam, L., & Kim, J. N. (2019). Who are publics in public diplomacy? Proposing a taxonomy of foreign publics as an intersection between symbolic environment and behavioral experiences. *Place Branding and Public Diplomacy*, 15(1), 28–37. <https://doi.org/10.1057/s41254-018-0101-2>
- Taylor, M., & Kent, M. L. (2014). Dialogic engagement: Clarifying foundational concepts. *Journal of Public Relations Research*, 26(5), 384–398. <https://doi.org/10.1080/1062726X.2014.956106>
- Tosun, N., & Yıldız, S. Y. (2021). Examining The Effects of Covid-19 On Health Services Marketing Research with A Bibliometric Analysis. *International Journal of Health Management and Tourism*, 6(3), 647-666.

- Tuch, H. N. (1990). *Communicating with the world: U.S. public diplomacy overseas*. Palgrave Macmillan.
- Van Dijk, T. A. (2001). Multidisciplinary CDA: A plea for diversity. In R. Wodak & M. Meyer (Eds.), *Methods of critical discourse analysis* (pp. 95–120). Sage.
- Wiseman, G. (Ed.). (2015). *Isolate or engage: Adversarial states, US foreign policy, and public diplomacy*. Stanford University Press.
- Yıldız, S. Y. (2021). 25 years of digital payment systems. *Düzce Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(2), 282-298.
- Yıldız, S. Y., & Tosun, N. (2021). Sosyal pazarlama literatüründe sağlık hizmetlerinin gelişimi. *Uluslararası Sağlık Yönetimi ve Stratejileri Araştırma Dergisi*, 7(3), 713-725.
- Zaharna, R. S., Arsenault, A., & Fisher, A. (2013). *Relational, networked and collaborative approaches to public diplomacy*. Routledge.
- Zreik, M. (2023). Navigating the dragon: China's ascent as a global power through public diplomacy. In *Global Perspectives on the Emerging Trends in Public Diplomacy* (pp. 50-74). IGI Global.
- Zubair, B. (2023). *Chinese soft power and public diplomacy in the United States*. Palgrave Macmillan.